

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117256129
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6117256129.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: I. R., T.. XX.XX.XXXX, U. H. XXX XX I. XXX, U..Č.. D. R. XXX, XXX XX, Č. M., v konaní o zaplatenie 841,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 19Csp/175/2018-174 zo dňa 10.03.2020, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 841,17 eur s príslušenstvom titulom uzatvorenia zmluvy, ktorej predmetom bolo poskytovanie telekomunikačných služieb, pričom po ich spotrebovaní zostal neuhradený zostatok vo výške žalovanej sumy.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len súd „prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. Žalobu z a m i e t a .“

II. Nárok na náhradu trov konania žalovanej voči žalobcovi n e p r i z n á v a .“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 12 písm. b), § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., ako aj v zmysle časti III., článku 3, bod 1 písm. j) a v zmysle časti VIII., bodu 2 VOP.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu G. U., Z.. G. je vedený v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddieli Sa, vo vložke č. XXXX/B, IČO: XX XXX XXX. Žalovaná je fyzická osoba - spotrebiteľka. Dňa 10.10.2011 títo uzavreli zmluvu o pripojení podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie telekomunikačných služieb žalovanej a aktivovaná SIM karta s telefónnym číslom pre žalovanú. Dňa 27.07.2015 uzavreli títo Dodatok tejto zmluve na Program služieb R. A. T. s dobou viazanosti 27 mesiacov s tým, že bola poskytnutá akciová kúpna cena na mobilný telefón vo výške 49,- eur a neakciová maloobchodná cena bola stanovená na 569,- eur. Zmluvná pokuta (základ - počiatková suma, ktorá bude klesať) bola stanovená na 570,- eur. V tomto dodatku boli dohodnuté dátové služby, neobmedzený internet v mobile, R. mobilný telefón, služba S. C. C., I. K., služba: I. K. a kontrola dát. Vo formulári dodatku je zároveň uvedené, že podľa bodu 1 tohto

dotatku, jeho predmetom je zmena pôvodného programu služieb, záväzkov účastníka riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb podľa zvoleného programu služieb; dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou týmto dodatkom, všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb (všeobecné podmienky), cenníkom pre poskytovanie služieb (Cenník) a záväzkov účastníka zaplatiť podniku administratívny poplatok s cenníkom za vykonanie administratívnych a technických zmien vo výške 3,98 eur. Záväzkov podľa bodu 1c) je záväzkov podniku spočíval v zabezpečení predaja mobilného telefónu za akciovú kúpnu cenu. Podľa bodu 3 tohto dodatku, účastník sa zaviazal, že po dobu špecifikovanú v tabuľke, teda po dobu 27 mesiacov zotrúva v zmluvnom vzťahu s podnikom a bude využívať služby podniku podľa zmluvy a nevykoná žiaden úkon, ktorý by viedol k ukončeniu zmluvy a zároveň bude riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Porušením záväzku viazanosti preto je výpoveď zmluvy účastníkom, ak výpovedná lehota alebo iná osobitne dohodnutá lehota uplynie počas dojednanej doby viazanosti. V zmluvných podmienkach je aj dohoda o zmluvnej pokute, podľa ktorej porušením záväzku viazanosti vznikne podniku voči účastníkovi právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta okrem sankčnej a prevenčnej funkcie predstavuje aj paušalizovanú náhradu škody spôsobenej podniku v dôsledku porušenia záväzku viazanosti vzhľadom na benefity, ktoré podnik poskytol účastníkovi. Základom pre výpočet zmluvnej pokuty za porušenie záväzku je suma špecifikovaná v tabuľke č. 1 v dodatku, ktorá zohľadňuje benefity. Ako vyplýva z predložených Všeobecných podmienok pre poskytovanie verejných služieb spoločnosti G. U., Z. G. platných a účinných od 01.07.2015, tieto neboli žalovanou podpísané, rovnako ani cenníky predložené žalobcom. Z predložených faktúr za telekomunikačné služby súd zistil, že v závere týchto faktúr je červeným textom uvedená upomienka, avšak len s upozornením, že ak ani v dodatočnej lehote neuhradí všetky splatné pohľadávky, má právny predchodca žalobcu právo dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb. Listom zo dňa 03.10.2017 právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka žalovanej, pričom uvádza „oznamujeme Vám, že spoločnosť G., Z. G. postúpila pohľadávky voči Vám vyúčtované vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX vo výške 940,34 eur spolu s príslušenstvom, vedené pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX (referenčné číslo v starom systéme XXXXXXXXXXXX) na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zapísanú v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: G., vložka č. XXXXX/B. Postúpenie pohľadávok sa uskutočnilo na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťami G. U., Z. G. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. dňa 21.06.2017. Vyššie uvedené pohľadávky, so všetkými právami s nimi spojenými, prešli k 13.09.2017 do vlastníctva spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. Ďalšiemu zvyšovaniu výšky Vášho záväzku môžete predísť, ak svoj záväzok uhradíte priamo novému veriteľovi a to do 5 dní od prijatia tohto oznámenia na bankový účet nového veriteľa.“ V zmysle časti III. článku 3 bodu 1. písm. j) VOP má Podnik právo: „postúpiť pohľadávku voči Účastníkovi inej osobe, ak je Účastník napriek písomnej výzve Podniku nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s úhradou; pri postúpení pohľadávky môže Podnik odovzdať postupníkovi aj zmluvnú dokumentáciu k vzťahu, z ktorého vznikla pohľadávka.“ V zmysle časti VIII. bodu 2 VOP: “Akúkoľvek informáciu, oznámenie, upomienku, faktúru, čiastkovú alebo zálohovú faktúru, výpoveď Zmluvy, odstúpenie od Zmluvy alebo iné oznámenie Podniku (ďalej len „Oznámenie Podniku“) doručuje Podnik Účastníkovi niektorým z nasledovných spôsobov:

a) kvalifikovaným oznámením alebo

b) bežným oznámením, alebo

c) oznámením prostredníctvom volania, zaslaním SMS správy, MMS správy, faxom alebo e-mailom, alebo

d) iným spôsobom.“ V zmysle časti VIII. bodu 7 VOP: “Všetky spôsoby oznamovania a doručovania Oznámenia Podniku sú rovnocenné, pričom Podnik je oprávnený použiť na oznamovanie ktorýkoľvek zo spôsobov uvedených v tomto článku.“ V zmysle časti VIII. bodu 4 VOP: “Za bežné oznámenie sa považuje doručenie Oznámenia Podniku na poslednú známu adresu Účastníka s tým, že v prípade akýchkoľvek pochybností ohľadne okamihu doručenia sa Oznámenie Podniku považuje za doručené v štvrtý kalendárny deň po jeho odoslaní.“

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že súd skúma aktívnu legitímáciu žalobcu ex offa a konštatuje, že v danom prípade žalobca nepreukázal, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Vysvetlenie žalobcu v tomto smere súdu nepostačuje a nezodpovedá ani náležitostiam zmluvného vzťahu. V takýchto právnych vzťahoch je potrebné, aby žalobca mal dostatok listinných dôkazov na preukázanie existencie platného postúpenia pohľadávky. Odkazovanie na všeobecné obchodné podmienky, podľa ktorých doručovanie písomnosti tak závažného charakteru, ako sú faktúry

alebo výpovede zmlúv len zásielkami obyčajnou poštou bez toho, aby si dodávateľ služieb preveril a zabezpečil skutočné zaslanie tejto zásielky, resp. doručenie tejto zásielky spotrebiteľovi, nepostačuje. Ak pôvodný veriteľ zasiaľal faktúry žalovanej ako obyčajnú poštovú zásielku, pri ktorých sa nevracia doklad o doručení, nie je možné z pochopiteľných dôvodov pre takéto vadné doručovanie prijať to vysvetlenie, že došlo k riadnemu doručeniu výzvy a boli splnené všetky náležitosti vyššie uvedeného zákona pre platné postúpenie pohľadávky. V danom prípade je nesporné, že nedošlo k platnej inkorporácii akýchkoľvek doložiek, ktoré by mali predmetný dodatok č. k zmluve, podľa ktorého by Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré žalobca odkazuje, by mali byť súčasťou zmluvy. Pre neplatnú inkorporačnú doložku nie je možné poukazovať na tie ustanovenia všeobecných obchodných podmienok ohľadom postúpenia pohľadávky v časti III článku 3 bod 1 písm. j) VOP, ako aj v časti oznamovania a doručovania týchto zásielok. V danom prípade súd neprihliadol k tzv. uznaniu dlhu, ktoré učinila žalovaná, a to z dôvodu, že súd ex offo preskúmava neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a je nepochybné, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, z tohto dôvodu teda súd má povinnosť ex offo prihliadať ku všetkým neprijateľným zmluvným podmienkam, ktoré boli v predmetnej zmluve vytknuté ešte Okresným súdom Banská Bystrica v časti zmluvnej pokuty, napriek tomu žalobca zotrval na tejto časti žaloby a platobný rozkaz bol vydaný aj na túto časť žalobného návrhu. Zmluvné podmienky ohľadom zmluvnej pokuty sú jednoznačne neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle § 51 a nasl. Občianskeho zákonníka a súdy niekoľkokrát judikovali tieto zmluvné pokuty ako neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ žalobca dôvodil odstúpením od zmluvy zo dňa 26.05.2016, takéto odstúpenie od zmluvy ani nepredložil. Súd má za to, že v danom prípade splnenie podmienok v zmysle § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol jednoznačne upovedomený a vyzvaný výzvou telekomunikačného podniku, že ak je napriek tejto písomnej výzve v omeškaní, môže postúpiť svoju peňažnú pohľadávku inej osobe aj bez jeho súhlasu. V danom prípade súd konštatuje, že telekomunikačný podnik oznámil samotné postúpenie pohľadávky, ktoré sa uskutočnilo na základe zmluvy zo dňa 21.06.2017 až v októbri 2017 samotnej žalovanej. Za daných okolností nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a z tohto dôvodu teda súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ by súd nebol prihliadol k neplatnému postúpeniu pohľadávky a konal na základe tzv. uznania dlhu zo strany žalovanej, bolo by to zjavne nespravodlivé usporiadanie veci a práv v danom spotrebiteľskom vzťahu, keďže predmetom žaloby boli aj zmluvné pokuty, ktoré boli judikované ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z tohto dôvodu teda súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku s tým, že žalovaná mala vo veci 100 %-ný úspech, avšak žiadne trovy konania jej nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania z tohto dôvodu nepriznal.

7. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie podal z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces z dôvodu, že súd ani pred nariadeným pojednávaním na dňa 10.03.2020, ani pred vydaním rozsudku neoboznámil žalobcu s vyjadrením žalovanej, a toto do dnešného dňa ani nezaslal žalobcovi, čím mu tak zo strany súdu bolo odňaté právo sa k uvedenému podaniu vyjadriť, s týmto sa oboznámiť a uskutočniť iné prostriedky pre uplatnenie svojho práva. Žalobca až do doručenia rozsudku nemal žiadnu vedomosť o podaní žalovanej, ktoré bolo súdu doručené dňa 05.03.2020, a tak súd jednoznačne porušil rovnosť zbraní medzi stranami sporu, keď žalobcovi bolo odňaté právo sa oboznámiť s vyjadrením žalovanej a prípadne naň reagovať. Na základe uvedeného žalobca zastával názor, že súd bol po doručení podania žalovanej, v ktorom uznala svoj dlh voči žalobcovi, povinný informovať žalobcu o tomto podaní, oboznámiť ho s obsahom podania pred pojednávaním dňa 10.03.2020 a nepochybné aj pred samotným rozhodnutím vo veci samej. Nakoľko súd neoboznámil žalobcu s predmetným vyjadrením žalovanej, nesprávnym procesným postupom tak znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva k preukázaniu splnenia podmienok v zmysle § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách žalobca uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a na úhradu svojho záväzku bolo postupcom vyzvaná jednotlivými faktúrami ako aj upomienkou. Žalobca teda v konaní tvrdil a naďalej tvrdí, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v

omeškani s plnením svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Zároveň poukázal na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP a teda, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Na základe uvedeného žalobca zastával názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškani so splnením svojho peňažného záväzku, pričom bolo preukázané, že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 43 ods. 13 predmetného zákona. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/124/2018, pričom v tomto sa okrem iného uvádza, že uvedená otázka doručenia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorým je klient v omeškani nepretržite dlhšie ako 90 dní, je otázkou skutkovou a tento odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie v konaní pri posúdení existencie písomnej výzvy a jej doručenia bol povinný v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku vychádzať z nesporných skutkových tvrdení, t.j. z tvrdení strany žalobcu, ktoré protistrana, teda žalovaná výslovne nepoprela, preto sa považujú tieto skutočnosti za nesporné. V tejto súvislosti zároveň poukázal opakovane na skutočnosť, že žalovaná existenciu a doručenie písomnej výzvy nepoprela, je preto neprípustné, aby súd prvej inštancie bez pochybenia skutkových tvrdení žalobcu žalovanou tieto sám vlastnou činnosťou spochybňoval bez riadneho dokazovania na pojednávaní. Obdobný názor bol vyslovený aj v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/152/2018 zo dňa 19.12.2018. Žalobca síce nepopieral, že je povinnosťou súdu skúmať platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovenia § 43 ods. 13 predmetného zákona po právnej stránke, je však neprípustné, aby súd sám z vlastnej iniciatívy rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, a preto žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu, že zaslanie výzvy obyčajnou poštovou zásielkou, pri ktorej sa nevracia doklad o doručení nemôže vyvolať účinky riadneho doručenia a tak ani splnenie podmienky v zmysle ustanovenia § 43 ods. 13 predmetného zákona. Zároveň žalobca poukázal na to, že žalovaná má vedomosť o jej peňažnom záväzku voči žalobcovi, nakoľko písomne uznala svoj dlh vo výške uplatnenej sumy z čoho jednoznačne vyplýva, že všetky výzvy boli žalovanej riadne doručené. Vzhľadom na uvedené žalobca zastával názor, že mu vznikol nárok a úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. aby podľa ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K žalobcom podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že podľa jej názoru súd prvej inštancie rozhodol na základe dôkazov a zamietol žalobu v plnom rozsahu. Mala za to, že súd konal v súlade so zákonom a na základe dôkazného materiálu. Zároveň podľa jej názoru je potrebné rešpektovať rozhodnutie súdu a toto by rešpektovala aj v prípade, že by rozhodol v jej neprospech.

9. Následne sporové strany podanie odvolacej repliky a dupliky písomne nevyužili.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasledujúce CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Odvolací súd sa vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu zaoberal najprv tým, či postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo je obsahom odvolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku.

12. Odvolateľ vzhľadom na dôvod naplnenia odvolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b) v tom, že súd prvej inštancie ho nevyzval na vyjadrenie sa k otázke aktívnej legitimácie žalobcu v konaní a teda nepostupoval podľa ustanovenia § 129 CSP. Zároveň namietal, že súd prvej inštancie neoboznámil pred rozhodnutím vo veci žalobcu so skutočnosťou, že žalovaná v priebehu konania písomne uznala žalobcom uplatnený nárok. K uvedenému odvolací súd uvádza, že postup

podľa ustanovenia § 129 CSP prichádza do úvahy vtedy, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplne, či nezrozumiteľné a takýto postup je odôvodnení iba za splnenia podmienok, že pre daný nedostatok žaloby nemožno v konaní pokračovať. V posudzovanej veci však žaloba netrpela takými nedostatkami, ktoré by bránili súdu prvej inštancie v konaní pokračovať, preto nebol daný dôvod na procesný postup podľa ustanovenia § 129 CSP. Pokiaľ žalobca neuviedol dostatočné skutkové tvrdenia, či nepredložil dostatočné dôkazy odôvodňujúce jeho žalobný nárok, môže sa toto premietnuť jedine v neunesení dôkazného bremena, resp. bremena tvrdenia a následnom zamietnutí žaloby, nie však v dôvodnosti postupu podľa ustanovenia § 129 CSP.

13. Súd prvej inštancie vysvetlil, že žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, nie je možné preto konštatovať, žeby rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ako súd prvej inštancie odôvodní svoje rozhodnutie, resp. ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

14. K odvolacej námietke, že žalobca nebol oboznámený súdom prvej inštancie o písomnom uznaní žalobcom uplatneného nároku odvolací súd uvádza, že v prvom rade súd prvej inštancie má vyhodnocovať procesné podmienky uplatnenia nároku žalobcu na súde prvej inštancie, pričom v prípade, že zistí nedostatočnú aktívnu vecnú legitímáciu samotného žalobcu, akékoľvek „procesné“ písomne uznanie žalobcom uplatneného nároku zo strany žalovanej stráca opodstatnenie, pretože posudzovaniu procesného uznania uplatneného nároku predchádza povinnosť súdu prvej inštancie prvotne vyhodnotiť samotné podmienky konania, medzi ktoré patrí aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu.

15. Vo vzťahu k odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore. Žalobca v konaní nepreukázal písomné oznámenie o postúpení pohľadávky adresované postupcom žalovanej, a to, že toto sa dostalo do jej dispozičnej sféry ako adresáta. Preukázanie splnenia vyššie uvedenej podmienky zaťažuje v spore žalobcu. Keďže žalobca v konaní nepredložil dôkaz o doručení predmetnej výzvy žalovanej, neunesol dôkazné bremeno a v tomto prípade je správny právny záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní aktívnej legitímácie žalobcu v spore.

16. Prvá veta § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., teda definuje dve podmienky nad rámec písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky a nepotrebnosti súhlasu účastníka s takýmto krokom, ktoré predpokladá ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom prvou je písomná výzva podniku uvažujúceho o postúpení riadne nesplácanej pohľadávky účastníkovi aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie účastníka so splnením svojho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke podniku.

17. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho rozhodnutia. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy bez návrhu a aj v prípade, že ju jeden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009).

18. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol dlžník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

19. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona a priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v Zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

20. Keďže žalobcom nebolo v konaní preukázané ani neplanenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. (splatnosť

postupovanej pohľadávky v čase jej postúpenia), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platené. S ohľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené právo v tomto konaní mu preto nie je možné priznať.

21. Odvolací súd považuje za potrebné taktiež uviesť, že iba z poštového hárku, z ktorého má vyplývať, že zásielka bola na poštovú prepravu podaná, takáto listina (podací hárok) podľa odvolacieho súdu nepreukazuje, že práve uvedené oznámenie o postúpení pohľadávky sa aj skutočne dostalo do dispozičnej sféry žalovanej (podací hárok preukazuje len odoslanie zásielky na miesto bydliska žalovanej, pričom dôkazné bremeno preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej pritom v konaní zaťažuje žalobcu, ktorý z preukázanie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky, teda preukázanie aktívnej vecnej legitímácie v konaní). Odvolací súd sa po vyššie uvedenom zhodnotení právnej úpravy a relevantnej súdnej praxe vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti prejednávanej veci stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že predloženie oznámenia o postúpení pohľadávky dlžníkovi, teda žalovanej bez ďalšieho nepreukazuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní.

22. Keďže správny výrok vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalovaná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi. Žalovaná si však trovy odvolacieho konania neuplatnila, zo spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).